

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Remar a contracorrent

Ens apropem a la celebració de la Pasqua. La Quaresma va avançant, com també la vida, encara que la vida ho fa segons unes lleis físiques davant les quals no hi podem fer gaire, o ben poc.

La Quaresma en canvi forma part de la nostra vida com a cristians, és vida cristiana, és creixement en aquesta vida cristiana. Avançar per a nosaltres significa créixer, i això és gràcia, do de Déu, encara que depèn també en gran mesura de nosaltres mateixos, de la nostra resposta.

Com deien els antics sants pares, la vida cristiana és remar a contracorrent, si no remes retrocedeixes. La Quaresma és també remar a contracorrent.

Potser un dels perills més grans dels cristians en aquests moments és el desànim. Desànim vol dir sense ànima, perdre l'ànima, i equival a pessimisme, abatiment, apatia. Desànim vol dir deixar de remar.

Enmig de tantes desgràcies, de tanta confusió, de tan pecat que ens envolta, acabem pensant que no hi ha res a fer i, per tant, que tant se val! Perquè, què puc fer-hi jo? Aquest és un perill, una temptació que podem tenir tots. Aquesta és la temptació del desànim, de deixar de remar.

Però resulta que sí que podem fer-hi, que podem i hem de seguir remant encara

que sigui a contracorrent. Així s'enforteix la nostra capacitat de resistir el mal i les contrarietats. Però sobretot ens enforteix i fa créixer la nostra fe i l'esperança que són virtuts sobrenaturals, que no depenen de la nostra manera de ser ni de les circumstàncies que ens envolten sinó de Déu, encara que també de la nostra resposta i col·laboració.

La Quaresma és camí cap a la Pasqua, i si Déu vol hi arribarem. Però com hi arribarem? Vivint en un món a contracorrent el qui deixa de remar va enrere, se l'emporta la corrent. Si caminem, si remem a contracorrent és perquè hem estat cridats a participar de la Pasqua de Jesús i això significa prendre la meua creu i seguir-lo. Significa remar a contracorrent.

La Quaresma és camí, preparació, entrenament. Remar significa també oració, almoïna i dejuni com ens diu Jesús a l'Evangelí. La pregària, l'almoïna i el dejuni són el nostre entrenament i el nostre exercici quaresmal.

La pregària és obrir el cor a Déu, deixar que Ell ens parli, contemplar-lo especialment en la seva Paraula, en la Sagrada Escripura. L'almoïna és obrir el cor al germà, a Déu i als altres, sobretot al qui més ho necessita, a tots. I el dejuni vol dir negar-nos a nosaltres mateixos. Són tantes les coses de les que hauríem de jejunar! Només per dir-ne algunes, pot ser fora bo jejunar una mica de la televisió, d'internet i de les xarxes socials.

Jesús ens convida a pujar amb Ell a Jerusalem per participar amb Ell de la seva Pasqua. És una invitació d'amistat, com tot el que Ell ens proposa, només ens demana que anem amb Ell. I, a canvi, ens ho dona tot.

ENTREVISTA

Nous mètodes

MARÍA PAOLA ORTEGA

El mètode de catequesi parroquial per a adolescents *Life Teen*, creat fa 30 anys a Atlanta (EUA), ja s'aplica a 160 parròquies de l'Estat, quan fa tot just una dècada que va aterrar a les diòcesis espanyoles. La M. Paola Ortega, que ha viscut bona part de la seva vida als Estats Units, actualment és a Madrid, on estudia Educació Primària i Psicologia, i col·labora al ministeri musical de *Life Teen*.

Per què els joves troben atractiu el mètode *Life Teen*?

Cada cop hi ha una major acceptació a Espanya perquè el que proposa *Life Teen* no són només mètodes per a millorar la catequesi, sinó una comunitat de joves que no es conforma amb conèixer la fe: la vol viure! Els joves necessiten que arribem al seu encontre, a la seva realitat, i hem de ser creatius i innovadors a l'hora d'evangelitzar. Poder presentar la bellesa de la fe és una necessitat que cada cop ens la demanen més i hem de poder respondre.

Com se'l pot apropar a Crist, al jove?

Life Teen busca apropar els joves a Crist no diluint l'Evangeli, sinó presentant-los la Veritat: a Jesús mateix. Crec que ens hem acomodats tradicionalment a no aprofundir i a no voler parlar de temes complexos amb els joves, però just és aquí on el jove té més dubtes i preguntes; per això busca respostes en el món, per experimentar una carència dins del seu entorn de catequesi.

Per tant, la formació del catequista és clau?

Com en qualsevol ensenyament, la millor manera de fer arribar el missatge és si un el sent de debò, el viu. El catequista té un paper fonamental perquè ha de ser un exemple a nivell espiritual, ha de conèixer Déu i ha de tenir una relació amb el Senyor abans de poder parlar d'Ell als joves. Per això hi ha d'haver una formació sòlida perquè el catequista sigui referent i font de recolzament per al jove en els seus dubtes i en la necessitat de comunitat.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Contempleu-lo, escolteu-lo, estimeu-lo, seguiu-lo!

Tots els seients eren plens. Un cor de sis-cents cinquanta persones va animar els cants, convidant a la reflexió i a la pregària. La basílica de la Sagrada Família esdevingué marc de la celebració. Déu passa i torna a passar per les nostres vides, una i altra vegada. Sovint no estem prou atents. Ens hem d'ocupar de tantes coses! Són tantes les qüestions que demanen la nostra atenció! És bo que de tant en tant se'ns proposin moments que demanen actitud d'acollida, de fer espai en la nostra vida a Aquell que ens cerca perquè ens estima. Així li succeí a Ignasi de Loiola. Déu s'acostà a ell, primer en la seva convalescència, després de ser ferit en la defensa de Pamplona i, posteriorment, en la seva peregrinació i estada a Manresa, ara fa cinc-cents anys. Fent-se ressò d'aquest esdeveniment, s'està celebrant un Any Ignasià que vol oferir possibilitats per commemorar i reviuire una experiència espiritual d'un home, Ignasi de Loiola, que retrobà Déu des de l'amor i el servei.

Una experiència que el va transformar per sempre i que mostrà un iti-

nerari espiritual que ha facilitat la trobada amb Déu de moltes persones que l'han seguit i fet seu. Es recorda un esdeveniment històric que, alhora, és una oportunitat per viure o reviuire una experiència espiritual que revifí o enforteixi la nostra relació amb Déu, amb els altres, companys de camí en la vida, també amb la Creació que ens acull i ens agombola. Des de la mirada a la nostra realitat, seguint sant Ignasi, veure noves totes les coses en Crist. Captar les ferides personals i col·lectives, discernint com les podem curar o apai-vagar.

El sant considerava que la seva experiència de fe no li pertanyia en exclusiva. I, per això, escriu a la seva *Autobiografia* que «algunes coses que observava en la seva ànima i les trobava útils, [...] podrien ser útils també per a altres» en el seu camí espiritual i existencial. Com vàrem escoltar al final de l'homília, Ignasi ens diu, avui, amb aire afectuós: contempleu Jesús, pobre i humil, escolteu-lo, estimeu-lo, seguiu-lo! Com a resposta, els cants omplien la basílica, convidant a l'agraïment!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El Señor nos espera «ahora»

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Sentimos una llamada del Padre misericordioso, de Cristo, por quien Pablo lo deja todo con tal de ganarlo a Él, del Espíritu Consolador. El Señor de cielos y tierra es nuestro Padre, nuestro Amigo, nuestro Amado, Él nos espera «ahora».

Recordamos que el Papa, en la Exhortación apostólica *Gaudete et Exsultate*, señala algunas notas de la santidad en el mundo actual: aguante, paciencia y mansedumbre, alegría y sentido del humor, audacia y fervor y camino comunitario; por último, subraya la importancia de la oración constante.

Con palabras de san Juan de la Cruz, nos dice a cada uno que procuremos estar «siempre en la presencia de Dios, sea real, imaginaria o unitiva, de acuerdo con lo que le permitan las obras que esté haciendo».

Es una llamada a encontrarse con Él. Es, además, una llamada a salir de nosotros e ir hacia Dios, en alabanza; y hacia las necesidades del hermano, con la oración de súplica y a la apertura al servicio. «En el fondo, es el deseo de Dios que no puede dejar de manifestarse de alguna manera en medio de nuestra vida cotidiana».

Siempre podremos desear el encuentro con el Señor y poner en Él nuestros afectos. «No obstante, para que esto sea posible, también son necesarios algunos momentos solo para Dios, en soledad con él.»

Con María, nuestra Señora, deseamos elevar un canto de alabanza al Señor, contemplarle en nuestro interior, compartir en la Eucaristía y bendecirle por la creación.

Lectures de la missa diària i santoral

4. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)

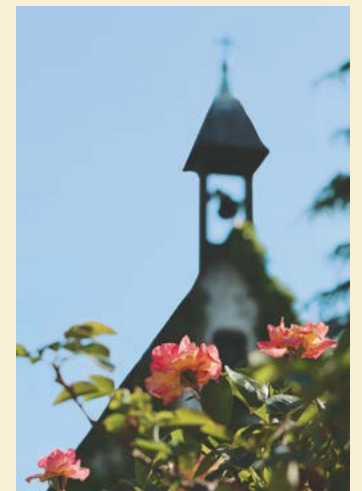
[Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o bé: 13,41c-62) / Sl 22 / Jn 8,12-20]. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, rel. franciscà.

5. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jn 8,21-30].

Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prev. dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua). Santa Emília, vg. i mr.; santa Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.

6. ■ Dimecres [Dn 3,14-20.91-92.95 / Sl: Dn 3 / Jn 8,31-42].

Sant Marcel·lí, mr.; sant Sixt I, papa (romà, 115-125) i mr.; sant Guillem, abat.

7. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jn 8,51-59].

Sant Joan Bta. de La Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), prev., fund. Gns. Escoles Cristianes (FSC). Sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jn 10,31-42].

Sant Joan d'Orquanyà, monjo premonstratès; santa Macària, vg.

9. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31 / Jn 11,45-56].

Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. ■ † Diumenge vinent, Diumenge de Rams (lit. hores: 2a setm.) [Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Lc 22,14-23,56 (o bé: Lc 23,1-49)].

Sant Ezequiel, profeta (s. VI aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, mr.

DIUMENGE V DE QUARESMA

(Avui també es poden llegir les lectures del cicle A —amb el seu prefaci propi—: Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jn 11,1-45 (o més breu: 11,3-7.17.20-27.33b-45).

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 43,16-21)

El Senyor, el qui obrí enmig del mar un camí, una ruta enmig de l'aigua impetuosa, el qui feu sortir per a la batalla carros i cavalls, guerrers valents i fornits i tots caigueren, no s'aixecaren mai més, s'apagaren com un ble consumit, ara diu això: «No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues; estic a punt de fer una cosa nova que ja comença a néixer, ¿no us n'adoneu? Pel desert faré que hi passi un camí, que corrin rius per la solitud, els animals feréstecs, xacals i estruços, em glorificaran en veure que poso aigua en el desert, que abundin els rius en la solitud, perquè begui el meu poble que jo m'he escollit. Aquest poble que m'he configurat proclamarà la meva lloança».

Salm responsorial (125)

R. És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

Quan el Senyor renovà la vida de Sió / ho creïem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R. Els altres pobles es deien: «És magnífic / el que el Senyor fa a favor d'ells». / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, / criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 3,8-14)

Germans, tots els avantatges que jo pogués tenir, els considero desavantatjosos comparats amb el valor que té poder conèixer Jesucrist, el meu Senyor. Per ell m'he avingut a perdre tot avantatge i a considerar-lo com a escòries a canvi de guanyar Crist i veure'm incorporat a ell. Ni tan sols soc just gràcies a una justícia meua guanyada perquè he observat la Llei, sinó gràcies a aquella justícia que prové d'haver cregut en Crist, vull dir aquella justícia que Déu dona als creients. El meu desig és conèixer Crist i experimentar el poder de la seva resurrecció, compartir la seva passió i configurar-me a la seva mort, per poder arribar finalment a ressuscitar d'entre els morts. No vull pas dir amb això que ja he obtingut aquella plenitud que busco; corro amb l'esperança d'apoderar-me'n; puc fer-ho, ja que Jesucrist s'apoderà de mi. Germans, no m'imagino pas haver-me'n apoderat; el que faig és oblidar-me dels avantatges que he deixat enrera i llançar-me tot jo cap allò que tinc al davant; corro cap a la meta per guanyar el premi de la cursa que Déu ha convocat allà dalt en Jesucrist.

Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 8,1-11)

En aquell temps, Jesús se n'anà a la muntanya de les Olivetes i l'endemà de bon matí es presentà de nou al temple. Tothom acudia al seu entorn i ell, assegut, els ensenyava. Els mestres de la Llei i els fariseus li portaren una dona que havia estat sorpresa cometent adulteri. La posaren al mig i li digueren: «Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa en el moment de cometre adulteri. Moisès en la Llei ens ordenà d'apedregar-les, aquestes dones. I vós, ¿què hi dieu?» Li feien aquesta pregunta insidiosament, buscant un pretext per acusar-lo. Però Jesús s'ajupí i s'entretenia dibuixant a terra amb el dit. Ells continuaren insistint en la seva pregunta. Llavors Jesús alçà el cap i els digué: «Aquell de vosaltres que no tingui cap pecat que comenci a tirar pedres». Després s'ajupí i continuà dibuixant a terra. Ells, quan van sentir això, s'anaren retirant l'un darrere l'altre, començant pels més vells. Jesús es quedà sol, i la dona era allà al mig. Jesús alçà el cap i digué a la dona: «¿On són? ¿Ningú no t'ha condemnat?» Ella contestà: «Ningú, Senyor». Jesús digué: «Tampoc jo no et condemno. Ves-te'n, i d'ara endavant no pequis més».

(Hoy también se pueden leer las lecturas del ciclo A —con su prefacio propio—: Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rom 8,8-11 / Jn 11,1-45 (o más breve: 11,3-7.17.20-27.33b-45).

Lectura del llibre de Isaïes (Is 43,16-21)

Esto dice el Señor, que abrió camino en el mar y una senda en las aguas impetuosas; que sacó a batalla carros y caballos, la tropa y los héroes: caían para no levantarse, se apagaron como mecha que se extingue.

«No recordéis lo de antaño, no penséis en lo antiguo; mirad que realizo algo nuevo; ya está brotando, ¿no lo notáis?»

Abriré un camino en el desierto, corrientes en el yermo. Me glorificarán las bestias salvajes, chacales y aves-truces, porque pondré agua en el desierto, corrientes en la estepa, para dar de beber a mi pueblo elegido, a este pueblo que me he formado para que proclame mi alabanza».

Salmo responsorial (125)

R. El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.

Cuando el Señor hizo volver a los cautivos de Sión, / nos parecía soñar: / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos». / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Recoge, Señor, a nuestros cautivos / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla; / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 3,8-14)

Hermanos:

Todo lo considero pérdida comparado con la excelencia del conocimiento de Cristo Jesús, mi Señor.

Por él lo perdí todo, y todo lo considero basura con tal de ganar a Cristo y ser hallado en él, no con una justicia mía, la de la ley, sino con la que viene de la fe de Cristo, la justicia que viene de Dios y se apoya en la fe.

Todo para conocerlo a él, y la fuerza de su resurrección, y la comunión con sus padecimientos, muriendo su misma muerte, con la esperanza de llegar a la resurrección de entre los muertos.

No es que ya lo haya conseguido o que ya sea perfecto: yo lo persigo, a ver si lo alcanzo como yo he sido alcanzado por Cristo.

Hermanos, yo no pienso haber conseguido el premio. Solo busco una cosa: olvidándome de lo que queda atrás y lanzándome hacia lo que está por delante, corro hacia la meta, hacia el premio, al cual me llama Dios desde arriba en Cristo Jesús.

Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 8,1-11)

En aquel tiempo, Jesús se retiró al monte de los Olivos. Al amanecer se presentó de nuevo en el templo, y todo el pueblo acudía a él, y, sentándose, les enseñaba.

Los escribas y los fariseos le traen una mujer sorprendida en adulterio, y, colocándola en medio, le dijeron: «Maestro, esta mujer ha sido sorprendida en flagrante adulterio. La ley de Moisés nos manda apedrear a las adúlteras; tú, ¿qué dices?». Le preguntaban esto para comprometerlo y poder acusarlo. Pero Jesús, inclinándose, escribía con el dedo en el suelo.

Como insistían en preguntarle, se incorporó y les dijo: «El que esté sin pecado, que le tire la primera piedra». E inclinándose otra vez, siguió escribiendo. Ellos, al oírlo, se fueron escabullendo uno a uno, empezando por los más viejos. Y quedó solo Jesús, con la mujer en medio, que seguía allí delante. Jesús se incorporó y le preguntó: «Mujer, ¿dónde están tus acusadores?; ¿ninguno te ha condenado?». Ella contestó: «Ninguno, Señor». Jesús dijo: «Tampoco yo te condeno. Anda, y en adelante no peques más».

COMENTARI

«Qui no tingui pecat, que comenci»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Enguany, durant la Quaresma, les narracions evangèliques ens inviten a contemplar la misericòrdia de Déu envers els pecadors com una crida a la conversió. Aquest diumenge, però, deixem l'Evangelí segons sant Lluç per llegir l'episodi de la dona adúltera perdonada per Jesús que ens transcriu l'Evangelí segons sant Joan. És aquesta una narració que té connotacions llucanes i, per això, la litúrgia l'inclou dins del cicle litúrgic de Lluç.

La Llei de Moisès condemna l'adulteri, com una falta greu contra Déu i contra l'ordre social; és per això que figura fins i tot en el Decàleg, juntament amb l'homicidi i el furt. L'adulteri flagrant era castigat, fins i tot, amb la mort d'ambdós actors (cf. Dt 22,22 i Lv 20,10). Cal assenyalar que l'adulteri, en aquell moment, no és només considerat un pecat moral, sinó, i sobretot, un crim social, perquè subverteix la base de la societat patriarcal, que és el contracte matrimonial. Dins d'aquest context hem de situar la narració d'avui.

Només la dona és portada davant de Jesús perquè dictaminis què cal fer amb ella. Amb això no es vol excusar l'home, sinó accentuar encara més la desproporció de força entre el grup d'acusadors i el reu de mort: criminal i, a més, dona! Jesús, però, no fa cas ni de la repercussió social de la falta, ni del gènere del qui l'ha comesa; ell mira el cor de la persona, i hi veu una pecadora que necessita el perdó per començar.

La resposta de Jesús porta a la superació de la diferència: no és qüestió de judicar entre justos i pecadors, sinó de reconèixer que el pecat ens agermana a tots. Tots ho som de pecadors! Tots dignes de càstig i necessitats de misericòrdia. Des d'aquesta òptica, mai no podem condemnar ningú sense condemnar-nos abans a nosaltres mateixos.

«Tampoc jo no et condemno. Ves-te'n, i d'ara endavant no pequis més». Jesús mostra la misericòrdia de Déu, que no condemna, sinó que cerca la conversió del pecador. Jesús no consola la dona, ni li diu que no es preocupi. Li expressa el perdó, però, alhora la despatxa i li mana de no pecar més, és a dir, de canviar radicalment d'actitud i de vida.

A nosaltres, pecadors, Jesús tampoc no ens condemna, però ens exigeix un canvi d'actituds i de vida. I més ara, que la Pasqua ja és a les portes.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Diumenge 3, a les 18 h. Concert a benefici de Càritas Arxiprestal a la Parròquia de la Santa Creu de Terrassa.

Dilluns 4, a les 16.30 h. Reunió dels bisbes de la Província Eclesiàstica de Barcelona (PEB) al Bisbat de Terrassa.

Divendres 8 i dissabte 9. Convivència a Montserrat amb el Seminari Diocesà.

Diumenge 10, a les 12 h. Benedicció dels Rams a la Plaça Vella i Missa de la Passió del Senyor a la Catedral.

tau celebrà la missa i compartí el dinar amb ells el dilluns 21 de març.

El bisbe Salvador ha pronunciat les conferències quaresmals a la Catedral. Els dimecres 23 i 30 de març, Mons. Cristau va pronunciar dues conferències quaresmals a la Catedral sobre el camí sinodal a l'Església en general i a la nostra diòcesi.

Renovació dels vots de les Filles de la Caritat. El divendres 25 de març, Mons. Cristau celebrà la solemnitat de l'Anunciació del Senyor a la Fundació Busquets de Terrassa, amb les Filles de la Caritat que renovaren els seus vots de consagració.

Trobada de religiosos per a preparar la fase diocesana del Sínode de Bisbes. El dissabte 26 de març va tenir lloc, al Col·legi Pureza de Maria de Sant Cugat del Vallès, la trobada organitzada per la Delegació de Vida Consa-

grada per preparar la fase diocesana del Sínode de Bisbes. L'encontre durà tot el matí i hi participaren un bon nombre de religiosos de la diòcesi.

Trobada de diaques i aspirants. El dissabte 26 de març va tenir lloc la trobada de Quaresma dels diaques permanents i els candidats al diaconat. El bisbe Salvador els va presentar les perspectives en l'inici del seu ministeri a Terrassa i la missió dels diaques.

Dominica Laetare. El diumenge passat, 27 de març, IV diumenge de Qua-

resma, a les 11 h, la *Schola cantorum de Gregorià* organitzà com cada any la celebració de la *Dominica Laetare* a les Esglésies de Sant Pere de Terrassa. Enguany, el celebrant va ser Mn. Lluís Saumell, prevere de Barcelona i músic.

Agenda

Concert solidari d'ajuda als refugiats arribats d'Ucraïna. Gestionat per Càritas de la diòcesi de Terrassa. Diumenge 3 d'abril, a les 17.30 h, a l'Església de Sant Esteve de Granollers. Programa: «*Les sept paroles du Christ*», de Théodore Dubois.

Concert a favor de Càritas. Diumenge 3 d'abril, a les 18 h, a la Parròquia de la Santa Creu de Terrassa a benefici de Càritas Arxiprestal de Terrassa.

Jornada diocesana de famílies. Al Santuari diocesà de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell. El diumenge 26 de juny, coincidint amb el final de l'Encontre Mundial de Famílies convocat pel Sant Pare a Roma.

Diumenge de Rams a la Catedral. Missa amb benedicció, el dissabte 9 d'abril a les 18.30 h i a les 20 h; el diumenge 10 d'abril a les 9 h, a les 10.15 h, a les 12 h presidida pel Sr. Bisbe, i a les 20 h.

Notícies

Exercicis espirituals per a preveres. Entre els dies 20 i 25 de març, la diòcesi organitzà una tanda d'exercicis espirituals per a preveres a Caldes de Montbui. Els dirigí el P. Enriquet Marín Baena CPR. Mons. Salvador Cris-

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Remar a contracorriente

Nos acercamos a la celebración de la Pascua. La Cuaresma va avanzando, como también la vida, aunque ésta lo hace según unas leyes físicas ante las que no podemos hacer mucho o muy poco y la Cuaresma forma parte de nuestra vida como cristianos, es vida cristiana, es crecimiento en esta vida cristiana. Avanzar para nosotros significa crecer, y eso es gracia, don de Dios, pero también depende en gran medida de nosotros mismos y de nuestra respuesta.

Como decían los antiguos santos padres, la vida cristiana es remar a contracorriente: si no remas retrocedes. La Cuaresma también es remar a contracorriente.

Quizá uno de los mayores peligros de los cristianos en estos momentos es el del desánimo. Desánimo significa sin alma, perder el alma y equivale a pesimismo, abatimiento, apatía. Desánimo significa dejar de remar.

En medio de tantas desgracias, de tanta confusión, de tanto pecado que nos rodea, acabamos pensando que no hay nada que hacer y, por tanto, ¡qué más da! Porque, ¿qué puedo hacer yo? Éste es un peligro, una tentación que podemos tener todos. Esta es la tentación del desánimo. Nos cansamos de remar.

Pero resulta que sí que podemos hacer algo. Podemos y debemos seguir remando aunque sea a con-

tracorriente. Así se fortalecen nuestra esperanza y nuestra fe que son virtudes sobrenaturales que no dependen de nuestra forma de ser ni de las circunstancias que nos rodean, sino que son don de Dios pero que dependen también de nuestra respuesta y colaboración.

En la Cuaresma caminamos hacia la Pascua y si Dios quiere llegaremos. ¿Pero cómo llegaremos? Viviendo en un mundo a contracorriente quien deja de remar va hacia atrás, se lo lleva la corriente.

Si caminamos, si remamos a contracorriente es porque hemos sido llamados a participar de la Pascua de Jesús. Remar significa oración, limosna, ayuno como nos dice Je-

sús en el Evangelio. La Cuaresma es camino, preparación, entrenamiento. La oración, la limosna y el ayuno son nuestro entrenamiento y nuestro ejercicio cuaresmal.

La oración es abrir el corazón a Dios, dejar que nos hable, contemplarlo a Él sobre todo en su Palabra, en la Sagrada Escritura. La limosna es abrir el corazón al hermano, a quien lo necesita, a todos. El ayuno es negarnos a nosotros mismos, ¡hay tantas cosas de las que deberíamos ayunar! Por citar sólo algunas, no estaría mal ayunar un poco de televisión, de internet, de redes sociales.

Jesús nos invita a subir con Él a Jerusalén para participar con Él de su Pascua. Es una invitación de amistad, como todo lo que Él nos propone, sólo nos pide que vayamos con Él. Y, a cambio, nos lo da todo.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

